

Sygn. akt IV CZ 64/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa P.Ś.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego
w [...]
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 października 2017 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 11 kwietnia 2017 r.,

1. oddala zażalenie,

**2. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 2700 (dwa tysiące
siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego
w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2017 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku tego Sądu z dnia 21 grudnia 2016 r. wskazując, że pełnomocnik powoda, który wniósł skargę, mimo skutecznego doręczenia wezwania, nie złożył pełnomocnictwa upoważniającego go do działania w imieniu powoda przed Sądem Najwyższym; dotychczasowe pełnomocnictwo nie obejmowało reprezentacji przed Sądem Najwyższym.

W zażaleniu na to postanowienie powód zakwestionował stanowisko Sądu Apelacyjnego i powołując treść pełnomocnictwa wskazywał, że jego wykładnia pozwala przyjąć, iż obejmuje występowanie w imieniu powoda również przed Sądem Najwyższym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu przed sądami pierwszej i drugiej instancji pełnomocnik powoda legitymował się dokumentem pełnomocnictwa, z dnia 23 lipca 2015 r., znajdującym się na k. 45 akt sprawy i w postępowaniu przed tymi sądami nie zostało złożone inne pełnomocnictwo. W dokumencie tym stwierdzono, że obejmuje ono upoważnienie do „prowadzenia we wszystkich instancjach, w postępowaniu sądowym, wykonawczym sprawy” powoda, ze wskazaniem sygnatury sprawy. Twierdzenie zatem w zażaleniu, że dokument zawiera umocowanie pełnomocnika do reprezentowania powoda „przed wszystkimi sądami”, nie odpowiada jego rzeczywistej treści i nie pozwala na proponowaną w zażaleniu wykładnię prowadzącą do przyjęcia, że umocowanie obejmuje zarówno sądy powszechne jak i Sąd Najwyższy. Wskazanie w dokumencie, że jest to umocowanie do reprezentacji „we wszystkich instancjach” wskazuje na te sądy, które działają w toku instancji. Sąd Najwyższy, rozstrzygający skargę kasacyjną nie działa jako sąd trzeciej instancji, a więc jako kolejny sąd badający prawidłowość ciągle nieprawomocnego rozstrzygnięcia. W obecnym porządku prawnym skarga kasacyjna jest obwarowanym szczególnymi wymaganiami formalnymi i merytorycznymi instrumentem zmierzającym do kontroli zgodności z prawem prawomocnych orzeczeń i wszczyna oddzielne postępowanie.

Z uwagi na szczególne cechy skargi kasacyjnej i tryb jej rozpoznawania, Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07 (OSNC z 2008 r., z. 11, poz. 122) stwierdził, że pełnomocnictwo procesowe nie obejmuje z samego prawa umocowania do wniesienia skargi kasacyjnej i udziału w postępowaniu kasacyjnym. Zważywszy, że uchwale tej nadano moc zasady prawnej, wiąże ona, zgodnie z art. 62 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (jedn. tekst Dz.U. z 2016 r., poz. 1254 ze zm.), wszystkie składy orzekające Sądu Najwyższego; Sąd Najwyższy w składzie rozstrzygającym zażalenie uchwałę tę aprobuje.

W świetle powyższego, skoro brak formalny skargi kasacyjnej w postaci braku stosowanego pełnomocnictwa nie został w określonym terminie usunięty, odrzucenie skargi kasacyjnej nie mogło być uznane za nieprawidłowe.

Z tych też przyczyn Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 2 pkt 6 i § 10 ust. 2 pkt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2016 r., poz. 1668).

kc

aj

